
ПРАВЕДНИКИ

Омельченко Костянтин Петрович (1913-1999)

Омельченко Ольга Савеліївна (1920)

ВРЯТОВАНІ

Новосельська Ганна Юхимівна (1909-1981) (Опенгейм Етель Хаїмівна)

Новосельський (Опенгейм) Олександр Ісаакович (1937)

Новосельська (Опенгейм) Марія Ісааківна (1941-1994)

Новосельська Сіма Юхимівна (1896-1968)

К.П. Омельченко

О.С. Омельченко

Г.Ю. Новосельська

С.Ю. Новосельська

М.І. Новосельська

О.І. Новосельський

До війни Ісаак Маркович Опенгейм працював слюсарем в трамвайному парку ім. Т. Шевченка, його дружина, Етель Хаїмівна (Ганна Юхимівна) Новосельська – кондуктором тролейбуса. Вони мали трьох дітей: хлопчиків – Мирона, дванадцяти років, і чотирирічного Шурика, та доньку Марію, яка народилася за два дні до початку війни. Через новонароджену дитину сім'я і не зважилася евакуюватися. Незабаром Ісаака Марковича призвали до армії.

Коли німці увійшли до Києва, Етель Хаїмівна з дітьми перебралася до своєї матері – Сіми Юхимівни Новосельської, на Деміївку. 29 вересня всі вони з'явилися на збірний пункт на Дегтярівську вулицю. На вул. Дмитрівській жили родичі Опенгеймов, і Етель Хаїмівна послала Мирона дізнатися, чи є вони вдома. Мирон пішов і не повернувся. Вони рушили Татаркою. У районі Кабельного заводу почули постріли, а місцеві жителі сказали, що там розстрілюють.

Вони повернулися на Деміївку. Мирона не було і там. Стало ясно, що він потрапив до Бабиного Яру. Господар будинку на прізвище Шуба не пустив їх до квартири, і вони

оселилися у зруйнованому будинку на вул. Козачій, де стали сусідами родини Омельченків. Костянтин і Ольга Омельченки з донькою Оленою і батьками Костянтина Петровича мешкали в будинку 57 на вул. Козачій (нині – вул. Москвіна, 4). Вони носили тим, хто ховався, продукти, одяг, попереджали про небезпеку. Сусід, поліцей Фєдїр, п'яниця з довоєнних років, постійно загрожував видати їх німцям і Костянтин Петрович розраховувався з ним горїлкою.

Вся вулиця знала про єврейську сім'ю, але ніхто їх не видав. Етель часто ходила селами міняти речі на продукти. Так вони протрималися до визволення Києва.

1947 року Етель Новосельська зустрілася з чоловіком, який потрапив в полон і переніс всі жахи фашистських таборів. Ісаак Маркович знову почав працювати слюсарем, а Етель Хаїмівна – кондуктором в трамвайному парку. Виросли врятовані діти. Олександр став електриком, Марія працювала продавцем, а потім швачкою на фабриці. Обоє створили свої сім'ї, виростили дітей та онуків.

Костянтин Петрович і Ольга Савеліївна Омельченки 1999 року удостоєні звань «Праведник Бабиного Яру» і «Праведник народів Світу», а 2006 р. Ользі Савеліївні вручено орден "За заслуги" III ступеня.